

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

ר"ת	יציאה	כניסה	
20:21	19:41	18:28	ירושלים
20:18	19:43	18:43	תל אביב
20:19	19:43	18:43	חיפה
20:20	19:42	18:47	באר שבע

פרשת מצורע - שבת הגדול • ח' ניסן תשפ"ב • גליון 767

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" ע"ש מוהר"ן מברסלב זיע"א

רח' שמואל הנביא 13 ים-ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

מופג ומעולם לא חסר לי דבר, אבל העיקר הוא שבכל שבת ושבת אני מרגיש מוצף באור רוחני ועונג עילאי שלא מעלמא הדיון. לכן ראית אותי כך בשבת, ואין זה מחמת שאני מסתיר משהו מכבוד הרב..."

יסים מאירים

יהודים יקרים, רבים רגילים לחשוב שהשבתות והמועדים הם בסך הכול ימים רגילים, נכון שיש בהם הלכות ואיסורי מלאכה, ונכון שהולכים לבית הכנסת ואוכלים ונחים וזה תמיד נחמד לנוח ולבלות זמן עם המשפחה, ונכון שמרגישים טוב ומתרגנים ויש אווירת רוגע ושלווה, ואולי בעלי מעלה מרגישים אפילו התרוממות קלה של טפח מעל הקרקע. אבל זה עדיין רחוק מאוד מאוד מהאמת.

האמת היא שבכל שבת ובכל יום טוב יורד אור עצום לעולם. אור ועונג ששום דבר בעולם הזה לא דומה לו ולא מתקרב אליו.

אם היינו מרגישים הארת שבת באמת - שום דבר לא היה יכול לפתות אותנו ולהזיז אותנו סן האמת כהוא זה. **והאור הזה שייך לכל יהודי!**

אסור לנו להשלים עם זה שאנחנו לא מרגישים את הארת השבת והמועדים. למה ניגרע? למה שלא נזכה גם אנחנו?

אור רוחני זה אור לנשימה

ותדעו לכם שהארת הזמנים היא לא רק דבר "טוב ונחמד" או "פינוק רוחני" שאפשר להסתדר גם בלעדיו, אלא היא **קריטית** עבורנו כי היא החיסון הגדול ביותר כנגד כל פיתוי הדור. ואם לא בשבילנו, זה בשביל הילדים שלנו. ילד שהרגיש בבית הארת שבת, שזכה לראות שולחן ליל סדר שלא היו בו רק מצות יין ומטעמים, אלא גם **אור אמיתי** של יציאת מצרים, אורות עליונים שלפי האר"ה הקדוש לא נשפעים בשום לילה אחר בשנה - ילד כזה מקבל **חיסון עמוק לנשימה** כנגד כל פיתוי הדור.

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

המצרך החשוב ביותר של החג

שינוי קיצוני

כשראה הרב את הפונדקאי הזקן לבוש בבגדי השבת נבהל ונרעש. הוא כבר מתאכסן בביתו כמה ימים שבהם הכיר כיהודי פשוט מאוד, שלא לומר גס ומגושם, ופתאום קיבל האיש צורה של מלאך אלוקים ואור קרן מפניו.

הרב תמה מאוד על השינוי הקיצוני. "ייתכן שטעית בך", חשב, "אולי הוא צדיק נסתר...?"

במוצאי שבת חזר הכפרי למראהו הראשון, והרב החל לעקוב אחריו בשבע עיניים, אך לא ראה שום דבר מיוחד.

אדרבא, על כל צעד ושעל היה ניכר שמדובר בעם הארץ שאולי אפילו קרוא וכתוב אינו יודע. אבל בשבת הבאה חזר המראה הנורא על עצמו והיהודי האיר באור יקרות וקדושת ועונג השבת ניכרו היטב על פניו וקרנו מכל ישותו.

לא יכול הרב להתאפק ופנה אל היהודי ביחידות ואמר לו: "אני הוא הרב שמואל יצחק שור, ה'מרא דאתרא', רב האזור, ואני מצווה עליך שתגלה לי מי אתה באמת, ואיך אתה זוכה לאור הנפלא של השבת."

סודו של הפונדקאי הזקן

החל בעל הפונדק לגולל את סיפורו:

"כבוד הרב, אני יהודי פשוט, והידיעות שלי בתורה מצומצמות מאוד.

אין בי שום מעלה מיוחדת. אבל אספר לך סיפור שקרה לי בהיותי צעיר לימים. סוחר שוורים הייתי ונסעתי לירד בעיר צ'רנוביץ. נשאתי ונתתי והרווחתי סכום גדול מאוד. כשהגיעה השבת חיפשתי מקום ראוי להחביא בו את מעותי ושמתתי את פעמי לבית הרב הצדיק המפורסם רבי חיים מצ'רנוביץ והפקדתי את רכושי בידיו."

לקוראים נספר רק שהעיר צ'רנוביץ נמצאת על גבול רומניה ואוקריינה של היום והצדיק רבי חיים מחבר הספרים "באר מים חיים" ו"סידורו של שבת" שהיה רב העיר, היה נודע בעיקר בגלל שכל עניינו היה קדושת השבת. כל השבוע התכוון והתגעגע לשבת, ובשבת עצמה היה מגיע לעולמות עליונים.

הדבר היה כל כך בולט ומויוחד אצלו, עד שמקובל אצל החסידים מדור לדור שבשבת היה גבוה באמה (כחצי מטר) יותר מימות החול.

מיד שיצא מהמקווה לאחר שטבל לכבוד השבת, היה נמשך עליו אור השבת עד שהגוף שלו היה משתנה לגמרי, ובגדי השבת שלו היו גדולים וארוכים הרבה יותר מבגדי החול. ונחזור לסיפור:

ברכת השבת

"במוצאי השבת ניגשתי לבית הרב. הוא ניגש למקום שבו הטמין את הכסף ואז התברר לו כי גנב פרץ לבית והפיקדון אבד. היה זה סכום עצום שלא היה בכוחו של הרב לשלם, ועל פי הדיון היה עליו להישבע. הצדיק נבהל כל כך מאימת השבועה עד שהתעלף והיה בסכנת חיים.

"אני לא היסטרי. רכנתי לעבר הרב וצעקתי באוזנו שוב ושוב: 'כבוד הרב, אני מוחל לך מחילה גמורה ולעולם לא אתבע את הרב'. כאשר הרב שמע את זה מבעד לערפילי העילפון שבה אליו רוחו. כאשר התאושש אמר לי: 'בני, הצלת את חיי, איך אוכל לגמול לך? במה אברך אותך? אם בעושר, הלוא רואה אתה שאי אפשר לבטוח בממון, ואם באריכות ימים, הלוא אין זו תכלית האדם. לכן אברך אותך שתזכה להרגיש את קדושת השבת כמוני...'

"מאז ועד היום התקיימו שלוש הברכות. הגעתי לגיל

שותפים
לגאולה!

5 נ"י

"יהי כנגן המנגן ותהי עליו רוח ה'

הנה כבר בזמן בית המקדש ענין הנגינה הייתה עבודה גדולה מעבודת הלויים המופלאה, שגרמה לרוח הקודש, וכן ידוע מאמר הבעש"ט הקדוש נ"ע שהיכל הנגינה קרוב הוא להיכל התשובה. וכבר אמר הגאון מווילנא זע"א שהיה נותן חצי מהעולם הבא שלו למי שייתן לו את חוש הנגינה.

כל זה ועוד הרבה מעבר לזה נאמרו על ידי גדולי הדורות במרוצת השנים על מעלתה של הנגינה.

וגם בעיניים מגושמות שלנו, חשים אנו עד כמה הנגינה תופסת לנו מקום נכבד בחיים, מוסיפה צבע, ונותנת שמחה.

וכבר גילה רבינו הקדוש (ליקו"מ ג) באופן ברור ביותר "מנגן רשע מזיק לעבודת ה'! מנגן כשר מועיל לעבודת ה'!!!"

ובכדי לבאר הדבר בעומק יותר צריך להקדים כמה דברים יסודיים:

א. כבר קבע לנו שלמה המלך את הכלל "זה לעומת זה עשה האלוקים", כל דבר שיש אותו בקדושה כמוהו יש בקליפה, וזוהי שכשמדובר בדבר שהוא גדול ועוצמתי בקדושה, כמוהו גדול ומסוכן להרע בקליפה, ה' ירחם.

ב. לכל דבר יש שורש, המנגן משמיע בקולו את פנימיותו, את שורשו, את המקום ששם מחשבתי

ב': שישותו גדילה יותר ויותר ואנוכיותו תופסת כל כך מקום עד שכבר אין כמעט באפשרותו לכופף את יצרו לעשות רצון יוצרו, במקום לחיות את מציאות ה' הוא חי את האנוכיות שלו, את חומריותו, ובכך הריחוק מעבודת ה' בכלל וכל קיום המצוות בפרט גדל יותר ויותר.

וביתר עומק להבין מה שמזיקה שמיעה של מנגן לא כשר דווקא כשמנגן ניגון כשר, הוא: "עירוב טוב ורע".

יש שני מצבים אצל האדם, האחד הוא שיש לו התמודדות עם כל מיני יצרים שונים, אבל אף על פי כן דעתו ברורה, בהכרה האלוקית, ובשליחות שלו בעולם, וכל עוד שזה המצב שלו, הוא מסוגל לכופף את יצרו. וזה כששומע נגינה ממנגן כשר.

מה שאין כן השומע נגינה ממנגן רשע גורם לו בלבול בהשקפה, בהכרה, בשליחות שלו בעולם, באופן שמתחיל להנות מהעולם הזה שלא לצורך יותר ויותר ומרגיע את מצפנו בזה שמכסה את זה באיזשהו נקודה יהודית כמו המנגן שמנגן ניגון כשר רק מוחו משוטט באנוכיותו יחד עם סיפוק תאוותו, מצב זה מוגדר ברמב"ן הקדוש כ"נבל ברשות התורה", עד כדי שהאדם שנופל למצב כזה קשה לו מאד להכיר בכלל בטעותו מרוב הערוב של הטוב עם הרע וקל וחומר להתנתק ממנו

הש"י יעזור שנזכה למאמר הפסוק "עוד ישמע בהרי יהודה ובחוצות ירושלים-את נגינת הלויים וזכה נטרה מכל טומאת המצורע בכל בחינותיה. (על פי ליקו"מ ג' ח"א)

ורגשותיו משוטטות, וגם כשמנגן ניגון כשר, תלוי מהם המחשבות והרגשות הטמונות בתוך הניגון, בעומק הנגינה, וזה תלוי במהות וזהות המנגן, אם כשר הוא או לא.

ולבאר יותר: השורש של הנגינה הקדושה היא מאותם שני ציפורים טהורות, שמטהרות את המצורע, וכשמדובר על נגינה ממנגן לא כשר הוא מקבל מאותו מקום שבעל הלשון הרע מקבל את כוחו, "יבא קלניא ויכפר על קלניא" [יבא קול ויכפר על קול] היינו מאותם שני ציפורים שכנגדם בקליפה.

אותו בעל לשון הרע נמצא במקום שכל כולו מרגיש את עצמו, ולכך מתמקד ומתיר לעצמו לבקר ולהתכבד בקלון חבירו, וכל זה ויותר מזה נכנס עמוק בלב האדם השומע נגינה ממנגן לא כשר.

וכזה הוא הנזק לאותו אדם השומע נגינה מאדם לא כשר, היצר הרע שמפריע לכל אחד בעבודתו את ה' הוא וזדאי דבר הנצמד לכל אחד מאיתנו מלידה. אבל כל עוד שהאנוכיות לא תופסת ראש, והמציאות האלוקית שולטת בכיפה ובהכרה במוח של כל אחד מאיתנו, אז עדיין היצר הרע יש לו מסה לפחד ולהתבייש כמאמר הפסוק "ראוני את הש"י נערים יצר הרע שדומה לנער) ונחבאו"

אבל ברגע שאדם שומע נגינה ממנגן שאינו כשר הוא נפגם בדיקן כמו האדם ששומע לשון הרע.

א: שעובר בעשרות לאיון.

שו"ת של חסד
ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: 3030*

בדיקת חמץ

מכזיז (פחות 200 גרם), בארבע פינות הדירה, והבודק מחזר אחריהם למוצאן ולבערן עם יתר החמץ אשר ימצא בזמן הביעור. והמקובלים נוהגים להניח עשר חתיכות, ואף שאין מנהג זה מעכב, מכל מקום ראוי לנהוג מנהג זה, שמנהג ישראל תורה הוא, ואם נאבדה חתיכה אחת מעשר החתיכות של החמץ אין צריך לבדוק כל הדירה היטב עד שימצאנה, ויכול לסמוך על ביטולו שמבטל אח"כ את החמץ.

יש ליטול לצורך הבדיקה נר של שעוה, אבל אין להשתמש בנר שיש בו יותר משתי פתילות משום שאורו רב ודומה לאבוקה, ובאבוקה יש חשש שלא יכניס את הנר בכל הפינות החבויות בבית, משום שיחשוש שמא הנר יגרום לדליקה.

לאחר בדיקת חמץ יש לבטל את החמץ הנמצא בביתו ויאמר "כל חמירא דאיכא ברשותי דלא חזיתיה ודלא ביערתיה, ליבטל וליהוי כעפרא דארעא" (תרגום בלשון הקודש: כל חמץ ושאר שישנו ברשותי שלא ראיתו ושלא ביערתיו, יתבטל ויהיה כעפר הארץ). וצריך לומר הביטול בלשון שמבין, כדי שיבין שעיקר כוונתו לבטל החמץ עד שיהיה בעיניו כדבר שאינו חשוב כלום, וכדבר בטל לגמרי, אבל אם אמר הביטול בין בלשון הקודש בין בארמית ואינו מבין שהוא מבטל החמץ, אלא חושב שאומר תחינה ובקשה, לא יצא ידי הביטול, וצריך לחזור ולבטלו שוב בשפה שמבין ואפי' בלועזית.

הפחות בשוה פרוטה, כדי שתחול עליו המכירה, ולא רק פירורים בלבד, ומכל מקום אף במקרה זה טוב וראוי לבדוק חדר שיש בו ד' אמות (1.90 מ' על 1.90 מ') בביתו, ויבער החמץ משם.

הנצרך לבדוק בימים שקודם ליל בדיקת חמץ, יבדוק לאור הנר בלא ברכה, וכאשר עושה את הביטול ישנה קצת מהנוסח המופיע בסיפורים ויאמר: "כל חמירא וחמיעא דאיכא בביתא הדין" (כל חמץ ושאר שיש בבית זה) כי אינו מבטל את כל החמץ שברשותו אלא רק מה שנמצא בבית זה בלבד.

יש לבדוק בכל מקום שדרך להכניס שם חמץ, כגון ארונות מטבח, מזווה, מחסן שמאחסנים שם מזון וכדומה, כמו כן יש לבדוק את הכיסים שאין שם חמץ, ובפרט את כיסי הילדים, ובבית שישנם ילדים קטנים יש לבדוק כל מקום שילדים עלולים להגיע לשם, שמא הצניעו חמץ בתוכו. אמנם כל מקום שעשו נקיון יסודי קודם הפסח ובדקו שאין שם חמץ ושמרו מקום זה שלא להכניס חמץ, אין צריך לבדוק מקומות אלו.

נוהגים לתת חתיכות קטנות של פת, כל אחת פחות

קודם הפסח צריכים לנקות ולכבד את חדרי הבית והחצר בניקוי יסודי כדי שלא ישאר שום חמץ ברשותו בימי הפסח, וכן יש לבדוק בכיסי הבגדים ובייחוד בכיסי בגדי הילדים ובילקוטי בית הספר שלהם, פן נשאר שם חמץ, ואם ניקה כראוי ובשעת הניקוי בדק לאור השמש שאין חמץ, או שמישש בידו וראה שאין חמץ כלל (כגון בארונות וכדומה שהעביר סמרטוט ויודע בבירור שאין שום דבר בארון), שוב אין צריך לבדוקם בליל י"ד לאור הנר, ועל סברא זו סמכו בזמנינו לבדוק את החמץ בליל בדיקת חמץ בהעברה בעלמא.

היוצא מביתו לפני הפסח, ואין בדעתו לשהות בביתו בימי הפסח, כגון שמתארח בבית קרוביו או שמתאכסן בבית מלון בפסח, אם יוצא מביתו קודם לפסח שלושים יום, (דהיינו אם יצא מביתו קודם פורים) אינו חייב לבדוק, ואם יוצא תוך ל' יום חייב לבדוק את ביתו קודם שיצא, אף אם אין בדעתו להיות שם בפסח. אמנם אם מוכר את חמצו במכירת חמץ הנהוגה כיום יוצא מביתו קודם ליל בדיקת חמץ, אינו חייב בבדיקת חמץ, אבל צריך להקפיד שיהיה בביתו מעט חמץ לכל

לעושה נפלאות גדולות לבדו

יודע
שאלה

משנתו וסיפרה
כי לפני שעה
קלה הגיע
אליה
בחלומה
בעלה,
אביו שכבר
מת, והזהיר אותה
מפני מעשיו הרעים
של בנם. "שמא אתה
על איזה מעשה כיוון אבא?"
אם הסולטן.

הירח האיר את אפילת הלילה כאור יום, לילה שהוא לא יום ולא לילה. אותה השעה ישב הבעל-שם טוב לביל הסדר ושר בקול נלהב שוב ושוב את ההלל. כשהגיע למילים "לעושה נפלאות גדולות לבדו"... הוא חזר על הפסוק ושר אותו במשך כשעה תמימה. מארחו של הבעל שם טוב הקדוש הביט בו בתמיהה, מפני מה ועל מה משתהה הוא בניגון השיר הזה כשעה תמימה. רק למחרת בבוקר קיבל את התשובה...

מפעם לפעם היה יוצא השולטן לסיור בממלכתו בליווי אחד ממקורביו. הפעם ערך את טיולו בלויית זדירו, את טיולם ערכו בסמיכות לרובע היהודי. היו אלו הימים שלפני חג הפסח, ימים שבהם היו עמ' עסוקים בהכנות רבות ובעיקר באפייט מצות. בדרכו הבחין השולטן ביהודים המהלכים ובידם ארזית מצות. התפלא השולטן לפשר העוגות המשונות ושאל את זדירו החכם. הזדיר, שונא ישראל, ניצל את ההזדמנות והסיח לפי תומו, כי זה מאכלם של היהודים בחג הפסחא היהודי. "עוגות אלו עשויות מקמח ומים שמעורב בהם דם". "דם?" התפלא הסולטן, "איזה דם?" הוזדיר פקח לעומתו זוג עיניים תמהות: "וכי אין אדוננו יודע כי היהודים מערבים דם של ילדים מוסלמים במאכלי הפסחא שלהם?" הוזדיר המתין לרגע והמשיך ברשעותו, ולאחר מכן הוסיף ב"ידענות" מופלגת: "המהדרים שביהודים אוכלים מצות 'שמורות' דווקא, ואלו הן המצות המעורבות בדם ילדינו. אם ברצונו של הסולטן יוכל לברר זאת על נקלה".

מבלי להשתהות עצרו השניים בסמוך לאחד היהודים שנשא עמו חבילת מצות מכובדת. "האם אלו מצות רגילות או מצות שמורות?" שאל הוזדיר בערמה. "מצות שמורות אלו", קד היהודי ביראת כבוד. "אלו הן המצות המובחרות ביותר. אופים אותן בזהירות מיוחדת ובדקדוקים יתרים".

הוזדיר נתן מבט רב משמעות בסולטן, ומאז לא סתם פיו מלהסית נגד היהודים, ועל העונשים הראויים לאנשים שפלים אלו. בו במקום הורה הסולטן לערוך רשימות מדוקדקות של כל היהודים המקפידים על אכילת מצות שמורות ולאסרם במפתיע ביום הראשון של חג הפסח על מנת להרגם. דם תחת דם.

אולם לא ינום ולא ישן שומר ישראל. בלילה ההוא, ליל חג הפסח הובאה הידיעה על רוע הגזירה לאוזניה של אם השולטן. גם השולטן שהיה לה הכרת הטוב לעם היהודי על שהצילו את בנה, השולטן, בעבר מסוות חשה כי היא חייבת לעמוד לימים ולבטל את הגזרה הקשה. היא נכנסה לחדרו של בנה הסולטן, העירה אותו

הוי, וכמה שהם צריכים את זה!
מי יכול לתת את זה לילדים? רק אנחנו ההורים!
רבי חיים מצ'רנוב'ץ יכול היה לתת ליהודי את אור השבת רק בגלל שהוא בעצמו זכה לכך. **אדם לא יכול לתת מה שאין לו.** אם אנחנו כהורים לא נרגיש הארה בשבתות ובמועדים איך יתן ונעביר את זה לבנינו ולבנותינו?

לכן הארת שבת, הארת הפסח, הארת פורים והארת כל חג וכל זמן קדוש - זה לא מותרות, זה דבר קריטי וחיוני ובסיסי עבור הקיום שלנו כיהודים יראי ה' בדור של חושך, ועוד יותר קריטי עבור העברת המסורת והקיום הרוחני של הדורות הבאים.

טיפות של אור בין הריצות

ההידוש הגדול הוא שכל אחד וכל אחת יכולים לזכות לזה, כל אחד לפי מעלתו וערכו ולפי הכנתו!

מה עושים? בין הניקיונות ובין הקניות ובין הבישולים והריצות והטיפול בבית ובילדים ובעבודה - כל אחד וכל אחת, מגדול ועד קטן, ישתדל קודם כול **להבין** שהחג זה לא רק סעודה, אלא החג זו הארה גדולה; וכל אחד יתחיל **לרצות ולכסוף** להרגיש את אותה הארה, את אותה השפעה, את אותו גילוי שכינה גילוי אמונה ואותו עונג עילאי שמתגלה ומזכך את האדם ומעלה אותו מעלה מעלה. אל תהיו מקובעים בהרגלים, תתחילו **להיפתח** לעולם הקודש הרוחני לאור האמיתי של העולם הזה. תתחילו **להבין שזה שייך גם אליכם בכל מדרגה רוחנית שבה אתם נמצאים.**

ומעכשיו אין הדבר תלוי אלא בהכנה שזה אומר כמובן **ללמוד** את הלכות החג, **ולהכין** את עצמנו גם לצדדים הרעיוניים של החג ובעיקר הכנה לאמירת ההגדה ולהעברת הסיפור הקדוש לילדים. אבל **העיקר הוא פשוט להתפלל לה' במילים שלכם:** "ריבונו של עולם, זכני להרגיש את אור הפסח. ריבונו של עולם, זכני לטעום את הטעם האמיתי של חג הפסח". אפשר לבקש את זה בדרכים או בקניות, בבישולים או בניקיונות, לאחר תפילת שמונה עשרה או אמירת תהילים ובכל עת מצאו.

כל מילה זו עוד טיפה של אור, כל בקשה זו עוד קרן של אור רוחני שתושפע עליכם ועל ילדיכם בחג הקדוש הבעל"ט.

ואם אתם כבר פותחים את הפה ומדברים עם בורא העולם, תתפללו **על כל עם ישראל** שיזכו לשמור את הפסח כהלכתו ושיעצלו מאכילת חמץ, ושכולם יזכו לאור האמונה השלימה והאמתית בה' שזה האור שחוזר ומאיר בכל שנה בחג הקדוש הזה; ותבקשו שכשם שנגאלנו אז, והארת הגאולה יורדת לעולם בכל שנה מחדש -

כך נזכה להיגאל ברחמים בקרוב, ושייבנה בית מקדשנו ונזכה לאור השלם של חג הפסח עם קרבן פסח, במהרה בימינו אמן.

בברכת שבת שלום ומבורך

תמה הבן תמיהה רבתי. קורי השנה האחרונים כבר הוסרו מעיניו, והוא השתאה לנוכח ה'מתקפה' הבלתי צפויה. "אמא יקרה, לא עשיתי כל מעשה רע, כל מה שאני עושה, אני מתכוון באמת ובתמים לטובת אזרחי ונתיניי". "אולי עשית דבר לא טוב ליהודים?" ניסתה האם לכוון את בנה קרוב למסרתה. "כן אמא" - השיב הסולטן - "לגבי נתיני היהודים עשיתי דבר, אבל אין זה דבר רע ואין צורך מזה. יש ביניהם יהודים שאוכלים מצות מעורבות בדם של בני עמנו המוסלמים, ועל כן ציוויתי לתפסם ולהרגם לעיני עם ועדה כדי לבער הרע מקרבנו". כעת הבינה האם כי צדקו "דברי החלום".

בו במקום הורה הסולטן להביא לפניו את היהודי. בְּכָרוּ ליל שישורים הוא ליהודים, ידע היהודי בביטחון פנימי כי יצליח במשימתו להצלת העם היהודי. הוא נפל לרגלי הסולטן ובקול נרגש חזר וסיפר את שני החלומות שחלם, והפציר בסולטן לקבל את דברי החלום כפשוטם. הוא אף הטעים כי הוזדיר הראשי אינו אלא רמאי והוכחה לכך שהוא נוצרי המתחזה למוסלמי, הוא אף המליץ לסולטן לשלוח מיד חיילים לביתו כדי להיווכח האם אמת בדבריו.

חמתו של הסולטן בערה בו. שעה קלה לאחר מכן פרצה כיתת חיילים לביתו של הוזדיר, והם מצאוהו שוכב במיטתו כששתי-וערב מוזהב מונח על חזהו. קנאתם לדתם בערה בהם, והם רצוהו במקום מבלי דין ודברים.

בבית הכנסת של הקהילה היהודית באיסטנבול, למחרת ליל הסדר, סיפר היהודי את השתלשלות האירועים, כאשר חזר מארמון הסולטן היישר אל בית הכנסת. הוא סיפר על הגזירה הרעה שהייתה תלויה מעל ראשי היהודים. כעת הבין מארחו של הבעל-שם-טוב, כי אכן צדיק מופלא נמצא בביתו, וכי בכוחו השמימי הצליח לבטל את הגזירות הרעות. הוא ידע היטב בכוחו של מי בוטלה הגזירה האיומה, בכוחו של הצדיק ששר "לעושה נפלאות גדולות..."

שומרים על קדושת ביהבנ"ס - לומדים הלכה
אסור להכנס לבית הכנסת או לבית המדרש
מפני הגשמים או להסתתר מהחום
ואף לתלמידי חכמים אסור
ויש מתירים אם קורא פסוק
(מתוך הספרי: בית הכנסת בהלכה)

מרפא לנפש

מאת הרב שלום ארוש שליט"א

כללי המשפט

על פי כל מה שכתבנו עד כה, יוצאים לנו שמונה כללים שבהם כלול כל תיקון המשפט של האדם:

א - שמחה: ה' רוצה בתשובה! לא בעצבות. תמיד לפני הכול יברר לעצמו: מה ה' רוצה? שאתייאש? או שאתחזק להיות בשמחה ואעשה תשובה? ודאי שהוא רוצה בתשובה.

ב - וידוי דברים: אדם יעשה תשובה על חטאיו. דהיינו, וידוי, חרטה, סליחה וקבלה שלא לחטוא להבא. ומאחר שהוא יודע שעדיין אין בכוחו שלא לחטוא, ולכן איך יקבל על עצמו לא לחטוא? יעבור לכלל הבא:

ג - ה' צדיק ישר: כמובא בליקוטי הלכות ה' בודאי צדיק וישר, והוא לא דורש מהאדם, מה שהוא לא מסוגל, ולכן הוא לא נתן ניסיון שהוא מעל הכוחות של האדם! פירושו שאינו נתן לו ניסיון שאין בכוחו לעמוד בו ולתקנו. וכל אדם אם ילמד על הנושא שנכשל בו ויתפלל על כך, הוא יזכה לעמוד בניסיון. ולכן זוהי קבלתו, שיקבל על עצמו ללמוד על אותו עניין שנכשל בו, ולהתפלל לקיים מה שלמד, וזה מוביל אותו לכלל הבא:

ד - לימוד: יקבע לעצמו זמן בכל יום ללמוד על הנושא שצריך לתקן. הן לימוד בספרים, והן שמיעת דיסקים על הנושא וכדומה, וצריך ללמוד היטב ולחזור ולשנות את לימודו, ויחלק את מה שלמד לנקודות, כגון שיסדר בנפרד את כל מה שנאמר בגנות אותה מדה רעה או עבירה, וכנגד זה את כל מה שנאמר בשבח המתגבר עליה, וכן יסכם את כל העצות שיש כדי לצאת ממנה, וטוב לקחת מחברת ולכתוב בה את הדברים.

ה - ישוב הדעת: יישב את דעתו היטב עד שיהיה לו ברור כשמש מה

התבודדות ומעלת התפילה
הספר של הרב שלום ארוש
052-2240696

האמת, ויהיה לו שכל מושב חזק ותיקף, שכך היא האמת תמיד - גם במקרה כזה וגם במקרה כזה וכו' וכו', ורק אז יוכל להשיב את השכל החזק והברור הזה, אל ליבו. כמובאר בליקוטי הלכות. ולהשיב את השכל אל ליבו, זה נעשה על ידי השלב הבא:

ו - תפילה: על ידי תפילה אפשר לפעול הכול! יקבע לעצמו זמן להתפלל יום יום על אותו דבר, ויאמין שברבי תפילותיו יוכל לתקן כל דבר, ולהתגבר על כל דבר, ויפרט את תפילותיו וישתמש בכל מה שלמד כדי שתהיה תפילתו מגוננת ומלאה בתוכן. וידע מראש שצריך להרבות בתפילה זמן רב, ולא יצפה לראות תוצאות תיכף ומיד, ואחרי שמרבה בתפילה ועלול הוא לקבל הרגשה שמגיע לו, ייעזר בכלל הבא:

ז - עונה: ידע נאמנה שלא מגיע לו כלום, ושה' יתברך לא חייב לו כלום, ומהתפילה הראשונה ועד לתפילה האחרונה יבקש ברחמים ובתחנונים מתנת חיים בלבד, ובכך לא תקצר רוחו, ולא ידחוק את השעה, וגם לא יתייאש מהתפילה, ויוכל להאריך בתפילות כמה שצריך - אפילו שייקח זמן רב - ולתקן הכול.

ח - תודה והודאה: כדי שיוכל להרבות בתפילה צריך בכל יום להודות על עצם זה שהוא זוכה כל יום ללמוד ולהתפלל על הדבר, ובנוסף על כך צריך להתבונן ולשים לב לכל נקודה ולו הקטנה ביותר שהתקדם בה ולהודות עליה, וכך תהיה לו התחזקות גדולה והערכה לעבודה שהוא עושה, וצריך שיוודע גם על מה שהוא עדיין רחוק ולא התקדם בו, כי גם זה לטובתו שהוא רחוק, כי זה המצב הטוב ביותר בשבילו לפי הכלים שיש לו לעת עתה. ודע, שהשלב הזה של ההודאה הוא גם האחרון וגם הראשון, כמו במעגל, כי באמת בפועל כשהאדם כבר נמצא בעבודה, הוא צריך להקדים תמיד את שלב ההודאה לכל דבר.

רבי אברהם מוילנא בעל מעלות התורה זי"ע ז' ניסן תשפ"ב

לאורם נלך

הילולא דצדיקיא

קו האמונה
02-6444250

פעם שמע הגר"א שקראו אותו בשם 'חסיד', מיד אמר: "איני חסיד, שהרי איני מקיים אלא מה שכתוב בשולחן ערוך, והלא זה מוטל על כל אחד ואחד מישראל, אבל אחי רבי אברהם ראוי והגון לשם זה..."

חתנו של מרנא ה'חפץ חיים' זי"ע, הגאון רבי מנחם מנדל זקס זצ"ל, אמר שחותנו אמר שרבי אברהם אחי הגר"א "התאבק עם המלאך הממונה על הכסף, ויכול לו..."

בסוף ימיו חלה בחוליו האחרון ממנו לא קם. ייסוריו היו קשים, ולא יכול היה לקום מהמיטה. השכיבה על המיטה מבלי לזוז, גרמה לפצעים רבים, וגופו היה נקוב חלולים חלולים. ובכל זאת, למרות ייסוריו הקשים, לא נשמע ממנו קול אנחה או תלונה, הוא קיבל את ייסוריו באהבה.

כשראה אותו בנו, הגר"א אליהו, אב"ד 'שונינט', במצב קשה כל כך, התחיל לבכות ואמר: "אוי לי שראיתך בכך!..."

מיד כעס עליו רבי אברהם ואמר לו: "מה אתה בוכה על גודל המתנה שזיכה אותי השי"ת, ואם היה בי כח הייתי מפזז ומרקד בכל כלי שיר, על רוב הטובה שהיטיב עמדי בייסורים, ואתה קץ ורע לך על גודל מתנתי...!?" וכך, מתוך שמחה והתלהבות על ייסוריו הבלתי נסבלים, יצאה נפשו הקדושה זכותו יגן עלינו אמן.

רבי אברהם נולד בשנת תפ"ב לאביו רבי שלמה זלמן, כשנתיים לאחר לידת אחיו, הגאון מוילנא. כבר בצעירותו נודע לגאון וצדיק, ופיו הפיק מרגליות בדרשותיו המלהיבות לחיזוק בתורה ויראה. בתחילה כיהן כאב"ד בעיר 'קרוד', ולאחר מכן שימש כמגיד מישרים בעיר 'שקלאוו'. לימים עבר ל'ראגלע', ונודע כרבי אברהם רעגולער'.

רבי אברהם כתב חיבורים רבים, בהם פירוש למסכת מגילה על דרך הקבלה, פירוש על התורה, פירוש על סדר התפילה ועל הגדה של פסח, אולם כולם נשארו בכתב יד, מלבד פירוש למסכת אבות 'פרקי דאברהם' וספרו המפורסם 'מעלות התורה' שהודפס לראשונה בשנת תקפ"ד. נלב"ע בשנת תקס"ו.

בזמן שמחה אמר פעם רבי אברהם לנכדו הגר" שלמה זלמן: "אלו חי אני אלף אלפי שנים, לא הייתי מספיק להודות לו על כל רגע שנותן לי חיות שאוכל להדבק בתורתו..."

ועוד היה אומר: "מגודל חלישות כוחי איני יודע מאין נמשך החיות שלי, רק שאני יודע שרוב השמחה וגודל התענוג שמעמל התורה, היא המקיימת אותי בחיים..."

אחיו, מרנא הגאון מוילנא זי"ע, העריכו עד מאוד. נכד רבי אברהם הגר" שלמה זלמן מספר שהגר"א אמר עליו שהוא נשמה בלי גוף...

כשיו צה חסידו

זנקות אג ה-

אני אוהב

כל יהודי

לרכישת ריחן לרכב ומוצרים נוספים:
050-9931931

אנא

זו החלטה של כולנו!

הטלפון שלך

יכריע את הנף

בתרומתך אתה לומך אנא!

קמחא דפסחא
שע"י מוסדות
"חוט של חסד"
02-5308000

שבת הגדול

זה היה מעשה אמיץ מאוד בכל קנה מידה, ובוודאי לאנשים נדכאים ומפוזרים שעברו עשרות שנות השפלה ושעבוד. לקחת את הסמל הקדוש לאומה המשעבדת ולרמוס אותו - זה כבר גבל בהתאבדות קולקטיבית, אצבע בעין של המצרים. הטלה, הוא השה, היה בהמה מקודשת במצרים העתיקה ובפרט בחודש ניסן שאז כוחו גובר כי בחודש זה המזל הוא מזל טלה. והיהודים הצטוו לקחת להם טלה חמישה ימים לפני יציאת מצריים, לייעד אותו לשחיטה ולקשור אותו לכרעי המיטה. היה זה בשבת בתאריך " בניסן בשנת היציאה ממצרים. למעשה הזה הייתה גם השפעה פנימית חשובה על בני ישראל שהיו נתונים תחת התרבות והאמונה האילית המצרית, ובמעשה שחיטת הקרבן הם נדרשו להתנתקות והתנתקות מוחלטת מכל השפעה אילית כדי שיזכו לאמונת ישראל הנקייה והטהורה.

כאשר ביקשו המצרים לתהות על פשר מעשיהם, הכריזו היהודים בריש גלי על כוונתם לשחוט את השה לקראת מכה קשה שיביא הבורא על כל הבכורות. זעמם של המצרים מהזלזול ביקר להם כמובן התעורר והם רצו לפרוע פרעות ביהודים אבל ה' עשה להם ניסים גדולים והביא על המצרים מחלות נגעים שונים ומשונים והגן על בניו ומכאן נגזר שמה של השבת: "שבת הגדול".

ובנוסף, המצרים שכבר נוכחו לדעת שהאיומים של היהודים על המכות מתקיימים במלואם, נכנסו ללחץ גדול מהידיעה על מכת בכורות המתקרבת, ובפרט הבכורות שיצאו מיד בתביעה כלפי כלל האומה המצרית וכלפי פרעה לשחרר את ישראל באופן מדי, כדי שלא ימותו.

פרעה כמובן סרב, והבכורות פרצו במרי אזרחי אלים מאוד שגרם

למלחמת אחים גדולה שגבתה קרבנות מצריים רבים משני הצדדים הלוחמים. ועל כך נאמר בפסוק "למכה מצרים בבכוריהם".

החגים והזמנים הם הרבה יותר מימי זיכרון לאירועי עבר. האריז"ל אומר שבכל חג או מאורע חוזר אותו האור שהאיר בזמן שלזכרו אנו חוגגים. כלומר שכל אותם ניסים חוזרים ומתגלים, כל אותו הכוח להתנתק מהאמונה הכוזבת חוזר ומאיר, כל אותו האור למסור נפש על קיום רצון ה' למרות האיום הממשי חוזר ומאיר בכל יהודי, וכל הכוח להתחבר מחדש אל אמונת ישראל חוזר ומאיר.

ועיקר האמונה אומר רבי נחמן היא להאמין בניסים! כמו שידוע מהבבא סאלי זיע"א שהתנאי שלו לקבלת קהל ולחולל ניסים וישועות היה אמונה תמימה. זה היה התנאי להיכנס לבבא סאלי. ומסופר על אישה אחת שלא היו לה ילדים והבבא סאלי נתן לה כוסית ערק. כשחזרה האישה לביתה פגשה את שכנתה וסיפרה לה את המעשה והוסיפה פקפוק בברכת הצדיק: "אני לא מבינה איך יכולה להגיע ישועתה מכוסית אלכוהול!" השכנה ששמעה את דברי הייתה גם היא חשוכת בנין ובעלת אמונה פשוטה, לכן אמרה לחברתה שתיתן לה לשתות את המשקה מהצדיק, ובחסידי ה' נפקדה.

ציון אותם ניסים גדולים נקבע לשבת שלפני הפסח כמובא בשולחן ערוך: 'שבת שלפני הפסח קוראים אותו שבת הגדול מפני הנס שנעשה בו', ולפי דברי האריז"ל שהבאנו יש כאן הוראה לדורות שיום זה מסוגל לניסים וישועות, וכל אחד כפי מה שיתחזק בשבת זו באמונה שלימה ובתפילה ובתשובה ובמעשים טובים - כך יזכה שיימשכו עליו כל אותם ניסים.

ויהי רצון שכשם שנעשה נס גדול לאבותינו, בזמן הזה כך יגאלנו הרחמן ברחמים במהרה בימנו, אכ"ר. שבת הגדול שלום!

חיזוקון
מתחזקים בשמירת שבת

הדלקת נרות שבת

מצוה מן המובחר להדליק בשמן זית, ובזה יזכו לבנים תלמידי חכמים המאירים באור תורתם ואם אין לו שמן זית, ידליק בשאר שמנים או בנרות (בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

לנל אחד בכל מקום

אהבת ישראל
בלא קריב לוי!

052-2240696

החבורת החזקה על אהבת ישראל של הרב שלום ארוש שליט"א

שטר של תודה

אני בחור ישיבה המתגורר בירושלים ולומד בירושלים ושחם בזכות הזאת. בחול המועד של חג הפסח תשפ"א צעדנו יחד חברי ואני לכותל המערבי לתפילה.

שלקח לי אותו. אחרי שאמרתי את התודות פניתי לקב"ה ואמרתי לו- רבש"ע אם אני מוצא את השטר אני נותן אותו לצדקה!

לפני שחזרתי הביתה גילית שאבד לי שטר של 50 ש"ח, דין פרוטה כדין מאה ובשבילי זה בכלל לא פרוטה. חיפשתי בכיסי החליפה והמכנס אך ללא הועיל, התחלתי לחזור לתחנת האוטובוס ולעבור את הדרך בה הלכתי באחרונה, אך עדיין לא מצאתי את השטר.

משראיתי שהשטר איננו החלטתי לשחרר ולחזור לכיוון הבית.

בדרך חזר הביתה נזכרתי בסיפורי התודה שאתם מפרסמים מידי שבוע בעלון חוט של חסד, והתחלתי להודות לקב"ה על הכל, על אחי על משפחתי, על שזכיתי להיות בכותל בפסח, על הבית בירושלים עיר הקודש, על הישיבה, החברים וכן על השטר בסך 50 ש"ח הודיתי לה' על כך שנתן לי ועל כך

למחרת בבוקר הלכתי עם אותו חבר לתפילת הנץ בכותל ובחזר חזרתי באותה הדרך מהתחנה לבית.

הלכתי דרך רחובות שמואל הנביא, עץ הדר ובכל השבילים. עד שבאחד השבילים גיליתי את השטר מונח לו על הרצפה, עומד ומחכה לי. מיד פתחתי ב"מזמור לתודה" ובהודיה לה'.

בתחילת ה'זמן' קיץ (ל' ניסן) עברתי ליד ישיבת חוט של חסד הקדושה ונתתי את ה- 50 שקלים לתרומה, להפצת סיפורי הרב ארוש שליט"א.

הסיפור אכן התרחש שנה שעברה אך לא מזמן עברתי ליד בניין הישיבה ונזכרתי בסיפור הנפלא.

תודה רבה על הזכות לפרסם. אמרתי תודה וזכיתי במצוות צדקה.

בכל יום אנו קוראים בשחרית 13 מידות שהתורה נדרשת בהם אלו מבין המידות נמצאת בפרשתינו ובאיזה הקשר?

תשובה לפרשת צו:

דם של דג ודם של חגב מותרים כמבאר ברש"י (ז' כו) פרט לדם דגים וחגבים.

זוכה לפרשת פקודי: מיכאל לוי, חיפה.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

ותרנות | ניסן

המאמין תמיד מוותר, כי הוא יודע שרצון הבורא הוא שיוותר. ולכן, הוא תמיד מצליח, כי הבורא אתו. (א.ב. של החיים)

לקבלת מטרסים מחוקים- 052-6672221

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com או לפקס: 02-5812252 יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

עשורון

מספרים ואותיות

	15	19	5	15	7		7	15	7
6		21		2	14	19	4	13	
20	1		15	17	5	21		16	5
2		5	1			19	15		9
	18	17	21	10	2	3	14	7	
10	21		5	15	10		4	17	15
19		2	19	18	21	15		18	
5	6		1		2		18	13	1
	7	14	17	22		11	17	1	15
2	1	8	3		2	12	13		18

מצאו לכל אות את המספר המחליף אותה בתשבץ והרכיבו מילים שיבצנו בעבורכם מספר מילים אם פתרתם נכונה יצא לכם מושג אקטואלי במלבן המודגש

- א- 17 - 18 - 7 - 15 - 19
- ב- 2 - 15 - 19 - 4 - 13
- ג- 1 - 15 - 17 - 5 - 21
- ד- 21 - 16 - 5 - 9 - 2
- ה- 2 - 19 - 15 - 18 - 1
- ו- 18 - 13 - 1 - 15 - 7
- ז- 10 - 2 - 3 - 14 - 7
- ח- 4 - 17 - 15 - 18 - 1
- ט- 18 - 13 - 1 - 15 - 7
- י- 19 - 15 - 18 - 1 - 15
- כ- 1 - 15 - 18 - 13 - 1

בדיחות הדעת

עברין שנחקר בענין פלילי, נגיש לאחד האדמורים לקבל ברכה. האדמור ברך אותו: יהי רצון שהאמת תצא לאור. נחרד הפונה ואמר: אוי רבי, רק זה לא!

**העלון מוקדש לע"נ
לע"נ אשר בן שרה
סגולה חיה בת בת שבע**

להקדשת העלון: 02-5308000

ללמוד ולהחכים צריך להקנות לילד מינקות-מבית הוריו, ולכן ברור שרק ההורים הם היכולים לטפח חשק זה. עליו ההורים מוטלת המשימה להרגיל את ילדו בהנהגת החיים המושגת על מוסר התורה וזאת על פי הידיעות שרכש בבית הספר. כלומר, בית הספר מסוגל וצריך להקנות לתלמידיו את הידיעה כיצד אמורים להיראות חיים על פי התורה, אולם אין בית הספר מסוגל לגרום לתלמידיו לרצות ולאמץ לעצמם חיים אלו. חלק זה, הוא כבר מתפקידם של ההורים, וזהו משימת החיים שלהם. בקיצור: החינוך על ידי ההורים הוא חינוך מעשי, והחינוך של בית הספר הוא במסגרת ההוראה.

משולש החינוך

כדי לגרום לילד לרצות ולהשקיע משאבים להצליח בלימודים, עליו ההורים להיות במקום הזה. עליו להאמין ביכולותיו של הילד ולגרום לו "רצון" לשאוף ולהתקדם. היכולת לגרום לילד לאמץ את דרך החיים הרצויה, מושגת בראש ובראשונה על דוגמה אישית שלו בביתו ושל המחנך והצוות החינוכי בבית הספר. כדי שתהיה התקדמות מרבית, עליו לעבוד בשיתוף פעולה עם צוות בית הספר. כאשר ילדו יראה שלמחנכיו ולהוריו יש שיתוף פעולה לקראת מטרה משותפת בחינוכו, עיצוב אישיותו והתקדמותו הלימודית- גם הוא ירצה להיכנס למעגל ההצלחה הזה ולהצליח. שיתוף פעולה זה, נקרא "משולש החינוך" ההורים, המחנך והילד. את כל העבודה הזו עליו להזניק ממקום של רצון למקום של מחויבות. מהיטינו שלי, קשה להורים לתכלל את כל העבודה הזו וחסרה עבודה מודרכת, לכן חשוב לפנות ליועץ, יש לכם מספר טלפון בראש העמוד, תרגישו בנוח בע"ה לחייג.

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

לומדים להצליח פרק ז'

הורים יקרים, אנו נמצאים ב"ה כבר בצורה משמעותית בדרך להצלחה. עשינו עם עצמינו עבודה, אנו מאמינים ובטוחים שבע"ה גם אנו וגם ילדינו מסוגלים ויכולים להצליח. עברנו גם את המשוכה העיקרית ברמת המודעות, שהיא "הרצון להצליח". ואנו עובדים כל הזמן במקביל ברמה המשפחתית על שלום בית ותיקון והמידות. כל הזמן אנו מתפללים ורוצים להצליח ולכן אנו ממש בדרך ההצלחה. והשבוע בע"ה אנו עולים עוד שלב.

הרצון והמחויבות

הרצון, הוא תנאי הכרחי להצלחה, אך אין די בו. כדי להירתם להצלחה, דרושה לנו גם מחויבות להצלחה. לא מספיק להיות "מעוניין" בהצלחה, צריך שתהיה לנו גם "מחויבות" להצלחה, מין סוג של בחירה פנימית חזקה שהולכים איתה עד הסוף. כמעט ואין איש עסקים שלא מעוניין להצליח עוד, אבל כל אותם אנשי עסקים שלא מצליחים, זה בגלל שהם לא משקיעים מספיק בהצלחה. השבוע נלמד בע"ה "להשקיע במקומות הנכונים".

שלבי העבודה בדרך ההצלחה

בכדי להגיע להצלחה, נדרשים מאיתנו מספר דברים:
1. להגדיר יעד להצלחה. דהיינו, במה אנו רוצים לראות את ההצלחה שלנו או של ילדינו. 2. לוודא שיש לנו יכולת להצליח ביעד הזה. 3. להאמין שאנחנו אכן יכולים להצליח. 4. לרצות ולהגביר את המוטיבציה להצליח. 5. לקחת אחריות ולהרגיש מחויבות להצליח. 6. לעבוד עם תוכנית מודרכת ומקצועית. כאשר יהיה לנו בע"ה יעד להצלחה ונרגיש מחויבים להצליח, אזי ע"י "תכסיסי הצלחה" או שיטות מובילות ומקדמות הצלחה-נרתם בע"ה את כל היכולות שלנו ואכן ע"י תפילות וסייעתא דשמיא, נגיע בע"ה ליעד המבוקש.

החיוב והזכות מבורא העולם

לכל אחד מאיתנו ההורים, יש מחויבות להצלחת הילדים שלנו. את המחויבות הזו, הטיל עלינו ה' יתברך בכבודו בעצמו כאשר נתן לנו את ילדינו וציווה אותנו לתונם. בגמרא במסכת קידושין כט. (מקור הדברים

במכילתא פ' בא) למדנו ש: "האב חייב בבנו: למולו ולפדותו וללמדו תורה ולהשיאו אשה וללמדו אומנות". כהורים יש לנו את החיוב והזכות כאחד, לגרום לילדים שלנו להתקדם ולהצליח בחיים. כדי שילדינו יוכלו להצליח, עלינו לספק להם מקום גדילה מיטבי, שבו יוכלו לקבל את הכישורים להצליח. במידה והם נכשלים, עלינו לקחת איתם ביחד אחריות, להשקיע ולתמוך בהם ולראות בע"ה חזרה בהצלחתם.

משימת החיים

אחד מגדולי המחנכים לפני כמאה וחמישים שנה, הרב שמשון רפאל הירש זצ"ל עומד באחדים ממאמריו החינוכיים, על משימת החיים של ההורים ועל תפקידם החשוב והמכריע בחינוך הילדים. הרש"ר הירש פונה אלינו ההורים, לעיתים בלשון נמלצת ונרגשת, בנסותו לתאר את גודל האחריות המוטלת על כתפיו ואת חובתו להתמסרות טוטאלית לילדו. הציטוט הבא מהוה דוגמה מייצגת לפניות מעין אלו: "... אין בעולם אושר יותר נעלה מאשר הרגש הנעים בקיום נפשו של ילד רך, שאין לו תביעות ודרישות כלפיך והוא תלוי בך ובחסדך... האיך שומע קול פנימי האומר לך מה ילד זה מצפה לקבל ממך?! ... עליך להרגיש את כל האחריות, האושר והקדושה שבמשימה הזאת... עליך להרגיש שהשם "אב" משח אותך לכהן גדול... אם איך מרגיש כשיא האושר את ההזדמנות הזאת של "התמכרות מושלמת" לטובתו של בן אדם, אם הרגש הזה אינו מעורר בך שמחה של מצווה בלי סיצרים, ואם התינה אינה גורמת לך אושר יותר מאשר הקבלה - הרי לא ראוי לך להיות לאבי".

תהליכים חינוכיים בבית

הרש"ר הירש עומד על כך כי ישנם מספר תהליכים חינוכיים שהילד יכול לעבור אך ורק בבית הוריו. עליו- ההורים לעורר בלב הילד רצון לרכוש חכמה, עוד בטרם נשלח לבית הספר. מתפקיד בית הספר-ללמד את הילד ולהשכילו, אך כמובן שאפשרותו של בית הספר להשפיע על הילד היא רק מאז בא התלמיד בשעריו. הילד מגיע מחינוכו של ההורים לרצות ללמוד- למקור הלימוד בבית הספר, ילד שלא רוצה לרכוש למידה, לא יוכל לקנות רצון זה בבית הספר. את העידוד החשק

מקצועיות • מהירות • אמינות
בבית הדין מכהנים דינים מוסמכים ומנוסים המתמחים בענייני ממונות, סכסוכים עסקיים, ירושות, צוואות, מכר ושכירות נדל"ן, נזקי שכנים, חוזים וסכמים ממוניים ועוד.
054-2373752

**מתנה מושלמת
למתארח**
הזמן עכשיו
מארז 10 הגדות של פסח
של הרב שלום ארוש
052-2240696